

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-ві вулиця Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ПРО ДИСКУСІЙНІ СТАТТІ.

Майже завжди, коли появлялися на сторінках нашого часопису дискусійні статті, наша редакція отримувала писемки від деяких читачів нашого часопису з увагами, що в тій чи іншій статті висловлено думки, яких наша редакція не повинна поміщувати. Читач робить відповідальною за ті думки саму таку редакцію, хоч вони й не в редакційних статтях висказані, тільки в надісланих статтях чи дописах, та ще й дискусійних.

Те саме повторилося й цим разом, після того, як появилася в 152. числі нашого часопису дискусійна стаття т. Волинця п. н. “Чи потрібні нам кооперативи?”. Декому з наших читачів не подобалися висловлені в тій статті деякі думки й погляди т. Волинця відносно скелперів і вони звернули нашої редакції увагу, що наш часопис “не повинен таке писати”.

Ще й заставляє нас сказати кілька слів власне про те, що воно таке ті дискусійні статті. Для того, щоб ширше обговорити якусь важливу справу, висунути її з всіх сторін, виявити погляди різних зацікавлених гуртів і осіб на таку справу, відступаясь в часописі місце для цілого ряду статей, в яких різні дискусійні обговорюють одну і ту ж саму справу. Одні кажуть, що вони б розуміють так то й так і думають, що найкраще цю справу вирішити в такий то й такий спосіб, а другі висказують про це зовсім інші думки і пропонують інші пропозиції, що до її вирішення. Одним словом, провадиться дискусія на письмі, тоб-то в часописі, і тому то такі статті називаємо дискусійними.

Редакція часопису за висловлені в дискусійних статтях думки, погляди й пропозиції не відповідає. Мало того, редакція часто не погоджується з тим, що в тих статтях сказано, але поміщувати їх треба, щоб дати кожному свободу висказати свої погляди на справу. Наша редакція, наприклад, не погоджується з поглядами т. Волинця на малих скелперів. Навпаки, на нашу думку т. Волинець дуже помиляється, коли ставить малих скелперів далеко від робітників. Скелпері теж працюють, не раз з жінками й дітьми, довгі години, а за те дістають як заплату малу частинку того зиску, що його тягнуть з робітників та фармерів великі й багаті торговці й фабриканти. Правда, що над ними нема наставників, що вони часом заробляють трохи краще чим робітники або фармери, але вони самі себе наганяють і часто банкрутують таля назад стають звичайними робітниками або фармерами. Іхня доля тісно звязана з долею робітників і фармерів. Вони це самі розуміють і багато з них є добрими, чесними, ширими й активними членами робітничих та фармерських організацій. Трапляються між скелперями й несовісний люде, дійсні вороги робітників та фармерів, що мріють про панування. Тільки через них не можна осуджувати всіх скелперів, серед яких ми маємо й прекрасних товаришів.

Для чого-ж тоді поміщували ми статтю т. Волинця, коли редакція з деякими його поглядами не погоджується? — спитають ті товариші, що так-же само відзивалися проти тих поглядів. Робимо це тому, що кожному членові ТУРФДім і читачеві нашого часопису вільно відкрити сторінки нашого часопису для вислову його думок у цій справі. Хто не погоджується з думками т. Волинця, має повну свободу написати свою статтю у цій справі і висказати свої погляди. Ми кожну таку дискусійну статтю помістимо. В цьому числі вже помістимо статтю одного члена ТУРФДім, та ще й скелпера, котрий висловлює справу з своєї точки погляду і охотно міститимем далші статті в справі кооператив, застерігаючи за редакцією право висловити наприкінці її свої погляди на цю справу.

Отже всім тим, що не погоджуються з поглядами висловленими в дискусійних статтях, радимо висунути це у своїх статтях, замість того, щоб дораджувати нашої редакції аби вона таких статей не поміщувала. Для того власне й відступається місце на дискусійні статті.

ЩЕ РАЗ БУДУТЬ СУДИТИ МАЙНЕРІВ.

Апеляційний відділ найвищого суду в Келгарі однодушно уневажив присуд всіх тих майнерів з Дромгелера, що їх судив суддя Бойд, і вирішив, що має відбутися нова судова розправа. Коли ця нова розправа відбудеться, ще не відомо. Але відомо, що вона вимагатиме нових коштів, нової допомоги оскарженим майнерам і їхнім жінкам.

Ми вже писали про те, що на оборону і підтримання наших товаришів майнерів нема фондів. Канадійська Робітничо-Фармерська Ліга, що всіма силами старається допомогти цим жертвам класової боротьби, даліше апелює до всіх працюючих Канади за фондами на цю ціль. Цій справі треба допомагати аж до її остаточного покінчення.

Майнерів засуджено було на в'язницю від 2. до 12. місяців. Навіть найвищий албертський суд однодушно визнає, що суджено їх несправедливо і вирішив, що має відбутися нова розправа. Коли-б не допомога, що її дали робітники оскарженим майнерам і не адвокатська оборона, вони були-б вже сиділи в тюрмі. Таке може все ще такі статися, як що тепер не буде забезпечена їм правна оборона й допомога.

Крім того треба пам'ятати, що осталися ще оскаржені майнері, що мають невдози ставати перед судом перший раз. Ім теж треба допомоги й адвокатської оборони. Про це не тільки треба пам'ятати, але треба робити старання заля організування відділів Канадійської Робітничої Оборонної Ліги і збирання фондів на допомогу майнерам. Не забувайте, товариші і товаришки, про цей обовязок.

Пам'ятайте про кампанію в користь англійського боевого робітничого часопису “Worker” і допоможіть здобути для нього 1,000 нових передплатників.

ЗАЯВА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ З ПРИВУДУ КВЕБЕКСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ.

На 9-ій конвенції квебекської секції Канадійської Партії Праці ухвалено малою більшістю резолюцією, щоб виключити відділи Комуністичної Партії зі складу секції. Внесок за виключенням був поставлений брацтвом залізничних карменів.

Резолюція каже, що є “відомим фактом, що Комуністична Партія старається всіма способами спрямувати Канадійську Партію Праці до Третього Республіканського Інтернаціоналу в Москві”.

З певністю ті, що є відповідальні за резолюцію, не заперечать, що вони стараються спрямувати Канадійську Партію Праці до Другого Республіканського Інтернаціоналу й Міжнародного Бюра Праці в Женеві. Ніхто не піддавав гадки, щоб їх за це виключити.

Ані не можуть наші приятелі сказати, що якесь всевидюча сила, організація або особа постановила, що політика Канадійської Партії Праці остане незмінною на майбутню, і що той, хто це заперечує, повинен бути кинений в п'яту.

Якщо Канадійська Партія Праці не має смерти передчасною смертю, то вона мусить розвиватися, поширюватися і йти вперед, організації й ідеологічно, так як боротьба між класами загострюється й розвивається.

В програмі партії сказано, що осягнути “повний овоч своєї праці” для тих, що працюють руками або головою, є політичною боротьбою.

Те саме каже “Комуністична Партія Канади. Ми віримо, що класова боротьба не є балаканиною, але суворою дійсністю. Ми віримо, що як Канадійська Партія Праці має бути вірною інтересам робітничої класи, то вона мусить розвиватися на основі класової боротьби.

Комуністична Партія піддержувала цілим серцем збудування Канадійської Партії Праці. Ніколи не роз'єднували ми свідомо єдиного фронту. Ми попирали кандидатів К.П.П., що мали мало довіри до самих кандидатів, але попирали їх ради єдиного фронту і через те, що ми віміємо глянути поза кандидата як одиниць і додавати за ними поволі розвиваючюся класову свідомість робітників.

Ми кажемо реформістам, які хочуть задержати партію “порядною” в очах “публіки”, що К.П.П. не є ані “іхньою” ані “нашою”. Вона є партією канадійських робітників.

Ми віримо, що визвіл робітників мусить бути ділом самої робітничої класи. Ми стоїмо за соціалізацією індустрії, якої власником має бути і яку має контролювати та підтримувати робітничо-фармерський уряд. Ми не є парламентаристами в такому значінню, як є наші реформістичні приятелі. Ми не віримо, що визвіл робітників може бути осягнений через самий лише парламент. Ми віримо, що капіталістична клася поставити насильний опір посяганню робітників на свої привілеї.

Ми попираємо робітничих кандидатів до парламенту так само, як попираємо кандидатів до всіх інших законодавчих тіл. Ми хочемо, щоб представники піднесли там домагання робітників. Ми віримо, що історія докаже, що наша оцінка й аналіза боротьби і суспільства є правильною.

Канадійська Партія Праці є федеративною партією. Як така, вона не може стати частиною Третього (Комуністичного) Інтернаціоналу. Комуністичні партії є збудовані на основі індивідуального членства. Виключення Комуністичної Партії з квебекської секції не зликує тамошніх комуністичних відділів, ані не відігнає Комуністичної Партії від участі в виборах або інших діяльності. Ми будемо продовжувати свою працю. Ми пропонуємо і приймаємо єдиний фронт канадійських робітників на основі боротьби за негайні і частинні домагання канадійських робітників.

Ми знаємо, що багато людей, головню деякі урядники трейд-юній, воліли радше розбити рух, ніж мати боеву партію. Ми апелюємо до робітників в організаціях поставити опір їх тактиці розбивання. Запийте самі себе, хто є розбивачами. Домагайтеся, щоб квебекська секція відклала своє деструктивне рішення.

Комуністична Партія стоїть завжди за інтереси робітників проти капіталістичної класи. За єдиний фронт праці проти капіталу. За класову партію з класовими домаганнями. За Канадійську Партію Праці, що злучить всі секції на основі негайної боротьби.

Центральний Виконавчий Комітет Компартії Канади.

ЧИ ПОТРІБНІ НАМ КООПЕРАТИВИ?

(Дискусійна стаття перед з'їздом ТУРФДім.)

Дорогі Товариші! Перечитав я в 152 ч. “У.Р.В.” статтю т. Волинця п. н. “Чи потрібні нам кооперативи?” і як сторінок сам, зацікавився. Не буду я над цим так широко розводитися, бо це для мене дуже тяжко. Ось наривається цілий день в своєму склепові, а ввечерю рахую, чи то справді мій склеп чи компанійний. І приходжу до заключення, що то склеп не мій. Не від голови приходжу я до такого заключення, але так показуєть мой рахунок. Торгував я цілий день і завтра не маю чим заплатити голсейникам. А як завтра не заплачу, то не дістану кредиту, а навіть заберуть у мене те, що лишилось в склепі.

Ви питаєте, до чого це я говорю і що це має спільного з кооперативами? Слідного має те, що таке саме може статися і з кооперативами. На зверх може здаватися, що кооператива належить до той громади людей, що коло неї гуртується, а в нутрі не буде компанійний склеп, бо нема чим заплатити за товари. Може подумаете, що я сторінок, тому є проти кооператив. Я не є проти кооператив, але з досвідом знаю, яка то тяжка справа з тими торговельними бізнесами.

Поминувши це, я хочу показати ось на що: т. Волинець, доказуючи, як всякі спекулянти від капіталіста аж до сторни-

спитається, чому він тримається того стору, коли нічого не заробляє. Тримається тому, що нема іншої роботи. Іхати десь до роботи поза місто, лишати родину, не поплатити та той роботи не вистарає і для тих, що готові кожної хвилини поїхати. А так причепився чоловік до того “бізнесу” і старається прожити, а дехто може дурити себе, що буде колись мати власний стор. Бо тепер, наскільки мені відомо, всі українські сторники у Вінніпегу зарморгеджовані і тільки завдяки добрим людям (що позичають гроші) покищо не банкрутують загальною. Бо поодинокі то трапляються часто банкруцтва. Вклад чоловік тяжко запровадзовани гроші в той бізнес, дождив до него праці, а через рік-два остався без цента ще й купа довгів на голові.

Що-ж до товарів, то т. Волинець каже, що в великих склепах в місті товари ліпші і по тій самій ціні, то аж так воно не є. Фабричні товари всі сторники беруть з голсейнів. А у наших малих сторах частіше можна дістати свіжіші продукти, чим у великих склепах. Це тому, що ми часто набуваємо свої продукти з перших рук, тоб-то впрот від фармерів. Отже ті продукти навіть не бачили голсейнів.

Чому дрібні сторники так часто банкрутують, або не можуть бодай стати на ноги? Для цього є три причини: перша — великі голсейники-визискувачі, для яких дрібний сторник є лише наймитом, продавцем їх товару; друга — самі такі спекулянти, які зовсім не є такі свідомі, якими їх малює т. Волинець; третя і то найголовніша, що дрібні сторники не є спекулянтами.

Щоб пояснити ці три причини ширше, треба забрати в газеті багато місця. Скажу в ко-

ротці: великі голсейники для дрібних сторників є тим, чим є моргеджові компанії для фармерів. На початку здається, що тобі помагає, а потім і не ставишся, як лишити тебе без цента.

Споживачами чи консументами в дрібних сторниках є робітники і робітничі, які в багатьох випадках стараються брати на борг. Сторник мусить давати, бо не все доколичні сусіди. Не даси — втрашиш консумера. І так сторник по трошки майже кожному дає на борг. А цього по трошки стільки назбирається, що доводить сторника до банкруцтва. Бо то легко дати на борг, але дуже тяжко відібрати. Бувають такі консументи, що набрав в сторі за 20 або 40 дол. на борг, сторник внімнувся, а він нагнався та пішов до іншого брата на борг. А голсейника це не обходить, йому сторник мусить заплатити.

Третьою причиною нема що й пояснювати. Коли-б дрібний сторник був спекулянтом, або галапасом, то не був-би дрібним, але великим.

Тепер ви, товариші, спитаєте, що це має спільного з будуванням кооператив. Має спільного те, що кооператива також стиріється зі всіма тими пичантнями. Сотки є тих дрібних сторників в бізнесі, з якими не познайомені ті, що не мали нічого з бізнесом до діла. Ці пичантня треба добре обговорити і обдумати перед тим, як закладати кооперативу. Я не хочу про них говорити, бо скажуть, що він сторінок. Від себе скажу, що волів-би піти до кооперативу працювати за визначену платню, ніж сушити свою голову тим, що я завтра не маю чим заплатити компанії за товар.

Сторінок, член ТУРФДім. Вінніпег, Ман.

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

ЯКІ ПОГО ПЛЯНИ.

Всі уважали його за широго свідомого члена організації. Бо він, як було вище на плятформу, як зложиться, як почне виводити, агітувати, то здавалося, що то ангел не чоловік. Між жертводавцями він був ос анній. Часом цілковито його не було.

Ширі і свідомі товариші завжди це і при кожній зборі чинили на регулярних зборах відділу, чи на вільних сходинах натякали про це в легонькій спосіб.

Коли ця мова не помагає, то товариші виступали отверто.

— Треба доказувати свою свідомість і ширість не пустими фразами, а ділами. Мало хто порозумів.

Аж ось справа спеціального оподаткування. Пекуча справа. Заряд сушив собі толови, надточував, то сюда то тудя, і ні-як не виходило.

Внесено, аби оподаткувати кожного члена на пару центів більше.

Дискусія. — Це розібе нашу організацію, зруйнує, ми пропадаємо... — Який-же ваш плян? — перебив хтось. — Аби не дати грошей, — додав другий.

— Хто не зможе дати, той той, по розслідженню зарплату буде ульвищений.

Всі згодилися. Лише він не згодився, бо його нема що розсліджувати. Всі знають, що

В ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКІЙ НЕВОЛІ.

Заява посла приступи в польському союзі. Комуністичний посол Приступа виступив під час дискусії в союзі з приводу урядової декларації Скинського з такою заявою: “Новий уряд, складений з тих самих партій, що підтримували Грabsкого, утворено під гаслом боротьби з економічною кризою. Однак, у цій галазді не може бути ніяких компромісів. Буржуазія добувається цілковитого знищення

тільки куліса, що має за мету прихвирати наступ “Левіафана”. Новий уряд не дасть нічого робітникам і селянам, а у часті П.П.С. в урядовій коаліції розслаощить очі ресіт робітникам, що це неусвідомили азрадничької ролі П.П.С.

З теперішньої кризи є два виходи. — Один полягає в тому, щоб обернути Польщу в колонію західно-європейських грабінників-капіталістів. Цим шляхом має думку йти новий уряд і він шкідливий для трудящих мас усіх національностей, що заселяють Польщу. Ім захищається другий вихід — скинення влади паразитів-капіталістів, утворення робітничо-селянського уряду та відбудови країни на підставі братерської угоди з С.Р.С.Р.

Комуністи закликають робітників і селян піти цим шляхом усупереч соціал-зрадникам, що продали себе буржуазії. Завдяки політиці буржуазії та її пичант, перед трудящими масами стоїть привид жалких злиднів та смерті, а від неї можна оборонитися тільки створенням єдиного робітничо-селянського блоку.

Робітники мають за завдання організувати боротьбу за працю і хліб безробітним, за оборону 8-ми годинного робочого дня проти визиску, за відібрання від поміщиків землі на користь селян та за визволення від національного гнету.

Ми закликаємо трудящі маси до боротьби з коаліційним урядом і пропонуємо соймові висловити йому недовіру.

Польські газети доносять, що варшавська політична поліція викрила помещикання провуду польської комуністичної партії.

Поліція обступила дім, в якому якраз відбувалося засідання провідників компартії. Комуністи не хотіли відкрити дверей і поліція їх вилюмила. Всіх присутніх в числі 8 осіб арештовано.

ЗАЯВА В СПРАВІ П. ЯСТРЕМСЬКОГО.

В 141 числі нашого часопису був поміщений допис про виборчий мітинг в парохіальній школі при костелі св. Яна Кантего, в якому, між іншим, було сказано, що на тому мітингу промовляв п. Ястремскій. Після виборів п. Т. А. Ястремскій написав до нашої редакції в цій справі листа, який ми помістили на сторінках нашого часопису. Згаданий лист одначе не висякован справі і годі було знати, що саме п. Ястремскій бажав спростувати.

На днях наша редакція отримала другого листа від п. Ястремського, в якому він пояснює, що на згаданому мітингу не був і ніякої промови не вголосовував. Щоб не робити п. Ястремському неслухно кривди, наша редакція звернулася до автора допису за поясненнями. Виявилось, що наш кореспондент дійсно переплутав назви-ска промовців на згаданому мітингу і замість назвиска Яреми, подав назвиска п. Ястремського через те, що ні одного ні другого він ближче не знав і не добре схватив назвиска промовця, як його проголосав голова мітингу. Наш кореспондент перевірів свою помилку і сам жадує, що неслухно зробив кривду п. Ястремському, роблячи його відповідальним за промову зовсім другої людини.

Наша редакція уважає своїм обовязком що помилку спростувати і заявити прилюдно, що п. Т. А. Ястремскій справді не був на мітингу в школі при костелі св. Яна Кантего і приписувати йому промову виглосив зовсім інший чоловік. Ми жадуємо, що таку помилку зроблено в дописові на сторінках нашого часопису і за неслухне посуджування п. Ястремського перепрошуємо. Найкраще поступив-би був п. Ястремскій, коли-б був відразу написав ясе спростування до нашого часопису, яке ми будемо охотно помістили і ціла справа була-б вже давно висякована.

Драпака.

Участь П.П.С. в уряді — це, Редакція.